

Hvem som helst är författare til denna swarta afhandling, gör han ganska wäl då han företagit en förrådarens försvar, at tillika antaga densammes lynne och tänkesätt, och at gömma sig sedan han begått misgärningen. Men hwarför döljer sig denne oskuldens och förnuftets hämnare? Hwarför fruktar han dagen? Detta är wist ej det exempel som Piranesi gifwer honom. Sanningen bör ej hafwa någon flöja, och Rättwisan bör äga mod, at fritt utöfwa sit fall i allas åsyn. Endast swefet, bedrägeriet, osanningen behöfwa mörkret, och det anstår blott en Förrådarens Advocat at betäcka ansigtet.

Denna nedriga Libell består af tre delar: först en mängd grofwa smädelser och otidigheter, gjorde i fyllan emot nuvarande Swenska Regering; sedan et Läftal öfwer Neapolitanska Hofwet och Baron Armtelt; och sist någre föregifne bewis på min föregifne mord-affigt.

Hwad det första angår, borde det endast tilhöra bödeln at swara derpå wid galgen. Men hela werlden ser tydeligen, at Författaren nyttjat tilfället at förolämpa Swenska Regeringens wisa upförande, hwilket han söker utmärka som magtlöshet. Jag åberopar til bewis deremot återkallandet af Londonska Cabinetets beslut rörande Handels-friheten; jag åberopar förstörelsen och de tårar som utgutas i en stor del af Europa, som nu gärna skulle önska at hafwa tagit til efterdöme Swenska Regeringens upförande; jag åberopar mig Churfurstens af Mayns Memorial til Hans Kejsersliga Maj:t, och en dag skal jag åberopa mig Eder sjelf, Herr General, och de fyra Neapolitanska Fregatter, som skola upswälja hela Swenska Flottan.

Angående det andra, eller Läftalet öfwer Edert Hof och Eder Baron, skall detsamma blifwa mera fullständigt så snart Talaren swarat på de få och obetydeliga inkast, hänledde ifrån werkelige händelser, som finnas i detta bref, och för at göra det gifwer jag honom två Seelers tid.

Hwad det tredje angår, nämligen mitt tilårnade mord, fattas mig werkeligen ord at tacka honom för det han sjelf förfett